

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 263. szám

2014. november

Hála az 50 évért

Szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket.

Bizonyágtételelem alapjául Pál apostolnak a 2.Korintusi levele 9:15. versét idézem: „Istennek legyen hála az ő kimondhatatlan ajándékáért.”

Először is végtelen hála tölti el szívemet, hogy Isten hívő családba helyezett el, ahol már kicsi korunktól szüleink szívünkbe csepegtették az Isten iránti szeretetet, az Ő iránta való hűséget és a mindennapi gondviselésért a hálát.

Mint ismernek a testvérek, nem vagyok a szavak embere, de most nem tehetem, hogy az Úr végtelen irgalmáról, hozzám való végtelen kegyelméről és lehajló szeretetéről ne tegyek bizonysgot. Ugyanis most 50 éve, 1964. augusztus 20-án este Tahiban a tábortúznál a volt újpesti lelkipásztor, Kovács Géza bácsi és a volt pesterzsébeti lelkipásztor Kalkó József testvér által vezetett csoportban (velem együtt 27-en álltunk ki) hozzám is elérkezett Isten kegyelme és föloldozó ítélete, megváltó szeretete. Ézsaiás könyve 44:22-ben ezt mondta nekem: "El-töröltem álnokságodat, mint felleget és megbocsátottam bűneidet, térj énhozzám, mert megváltottalak." És én elfogadtam ezt a felém kinyújtott kegyelmet, melyért legyen hála Őneki.

A napokban múlt 50 éve, 1964. október 18-án hálaadó nap keretében Bükkszécsen Drenyovszki Pál lelkipásztor testvér által velem együtt négyen bemezés által elpe-csételtük életünket az Úrnak. Ezért legyen hála Néki, hogy azóta is Vele járhatom életemet a keskeny úton.

Istenünk különös kegyelme az, hogy 9-en vagyunk testvérek, mindnyájan az Ő gyermekei vagyunk és mindnyájunknak hívő társat adott, akikkel együtt szolgálhatjuk Őt, vagy szolgálhatták, akik már előre mentek közülünk Hozzá. Végtelen irgalma az, hogy nekem is hívő feleséget adott, és 3 csodálatos gyermeket, akik úgyszintén a maguk területén szolgálják a gyülekezetet és az Urat, melyért ugyancsak legyen hála Néki.

Isten nem adott nekem könnyű életet - nehéz próbákkal, küzdelmekkel, műtétekkel (pl. 3 gerincműtét) - mégis ezek után is teljes életet tudok élni. De szent meggyőződés, hogy ezek által tartott meg engem az Ő útján. Mert hálaadással tudok arról bizonysgot tenni, hogy a próbákban, a nehézségekben is mindig ott volt velem. Mindig megadta azt az erőt és kimenekvést, a gyógyulást, amely által mindig átsegített a próbákon, győzelmet és áldását adta kegyelme által, amelyért csak azt tudom mondani: "Soli Deo Gloria", Egyedül Istené a Dicsőség!

(Marton András)

BalatonNET 2014

Ezzel a címmel került megrendezésre idén augusztusban immár sokadik alkalommal egy „felekezeti, keresztény találkozó családok számára” – ahogy azt az interneten is olvashatjuk. Kicsit bővebben kifejtve a Balatonnet egy néhány napos konferencia Balatonszemesen. Egy családból minden korosztály megtalálja a számára ideális programot, nem csupán egy rétegre szakosodott. Sokban hasonlít egy táborra, főleg, ha valaki sátorban alszik. Előadások, szemináriumok, közös éneklések, sport, késő esti fennmaradások, reggeli kelések, sok új és régi ismerős, nagyszerű programok és lehetőségek. Viszont annyi különbség azért van, hogy teljes önellátást várnak az étkezés és szállás terén, kötelező program valamint regisztrációs díj pedig nincs. Felekezeti, elsősorban evangéliumi, de szoros megkötés itt sincs, a helyi polgármesteri hivatal is támogatja a kezdeményezést.

Idén a családból többen is részt vettünk a Balatonneten, most pedig Dalmát kérdeztem meg, neki hogy tetszett a konferencia.

Mi motivált abban, hogy elmenj a konferenciára?

Dalma: Sok ismerősömtől hallottam, hogy nagyon megéri elmenni a Balatonnetre, mert nagyszerű kikapcsolódás és feltöltődés is egyben az évkezdés előtt. Több éve szeretnék elmenni, de eddig soha nem jött össze, idén viszont nem volt akadálya annak, hogy ott legyek.

A fő előadásokból milyen üzenetet viszel magaddal?

Dalma: Klaus Douglass, német lekipásztor tartott nekünk minden este tanításokat a gyülekezet témáját körbejárva. Talán a legfontosabb üzenet az volt, hogy az egyháznak és az egyes gyülekezeteknek is helyes alapon kell állniuk. "Minél nagyobb építünk, annál fontosabb az alap. A sarokkő

előállítására hosszú és fáradságos munka, de nélküle nem építhetünk maradandót. Jézus a sarokkő." - hangzott el az első este.

Melyik szemináriumon vettél részt és mi fogott meg benne a leginkább?

Dalma: Egyszer a főelőadó szemináriumán vettem részt, ami az imádkozásról szólt, másik két alkalommal pedig Reimer Attila "Laikusokra épülő szolgálat a gyülekezetben" című előadásaira látogattam el. Itt a szolgálatok sokszínűségébe láthattunk bele, valamint fel lettünk hívva arra, hogy lelki ajándékainkat bontakoztassuk ki, és aszerint szolgáljunk a gyülekezetben, de mindent a másakra való odafigyeléssel tegyük. Nagyon hasznosnak találtam az elhangzottakat, és azóta is igyekszem megvalósítani azokat az életemben.

Mondj valamit a közösségről, társaságról!

Dalma: Sok új arc volt számomra, de ezt örömmel nyugtáztam. Én egy kisebb baráti társasággal mentem, akikkel végig nagyon jól éreztük magunkat, de néhány új fiatalt is megismertem. Annak külön örültem, hogy majdnem az egész családom eljött.

Hogyan telt a szabadidőd?

Dalma: A barátaimmal voltam, akikkel sokat énekelünk, zenéltünk, sétáltunk és beszélgettünk. Kicsit felfedeztük Balatonszemeset is.

Emelj ki egy nagy eseményt!

Dalma: Volt egy nagyon jelentős mozzanata ennek a hétnek, mivel már több mint fél évvel a Balatonnet előtt megosztotta velünk egyik barátunk, hogy ezen az alkalmon tervezi megkérni a barátnője kezét. Nagy izgalommal vártuk, hogy végre eljőjön a nagy pillanat, viszont nem unatkoztunk az előtte lévő napokban sem, hiszen meg kellett szervezni a díszletet, ki kellett választani a megfelelő helyet és mindeközben természetesen kellett viselkednünk a lány előtt. Fantasztikusan sikerült az az este, és nagyon boldog voltam, hogy részese lehettem ennek a fontos eseménynek.

Mindezt elolvasva remélem, hogy sikerült egy kis benyomást átadni arról, hogy milyen volt ez a néhány késő-augusztusi nap Balatonszemesen. Akinek pedig felkeltette az érdeklődését, „járjon utána” jövőre! (www.balatonnet.hu)

(Széll László)

Mit tenne Jézus a helyemben?

A fenti kérdő mondatot szeretett, (néhai) bemerítő lelkipásztorom, Ugrai Kovács Imre testvér igei szolgálatában hallottam, többször is.

Ő már egy ideje nincs közöttünk, az Úr hazaszólította. De hívő lelkületének hatását még mai is érzem szívemben, lelkemben.

Az élet sokszor olyan helyzetet teremt, hogy választanunk kell. Vagy olyan helyzetbe kerülünk, hogy valamilyen kérdéssel kapcsolatban döntenünk kell.

Nap, mint nap átélhetjük ezt. Mint mindenben, ebben a kérdésben is jól tesszük, ha Jézusra figyelünk (szívünkben, lelkünkben, és feltesszük a fent leírt kérdést magunk felé.

Jézus egész élete a szolgálatról szól. Úgy szolgálta az Ő mennyei Atyját, hogy az Ő akaratát teljesítette. Engedelmes volt haláláig, egészen a keresztfának haláláig. Mindezt szeretetből tette, értünk.

Ez a szeretet kell, hogy bennünket is áthasson. Hogy eszerint éljük meg hívő életünket a hétköznapiakban. A megtért, hívő embereknek, hívő életükből fakadóan így kellene cselekedniük.

A hívő fiatalok már nagyon hamar – az iskolában is – válaszút előtt állnak. Hogyan tegyenek bizonyosságot diáktársaiknak? Mit tegyenek akkor, amikor más fiatalok valami egész más irányba vinnék őket? Jól teszik a hívő fiatalok, ha imádságos lelkülettel Jézusra figyelnek. Szintén Ugrai Kovács Imre testvértől hallottam: „Addig járj a barátod-

dal egy úton, ameddig a lelkiismeret cipője nem szorít.” Ha az előbbiek szerint döntenek a hívő fiatalok, akkor hátrányba kerülhetnek, sokszor még a kiközösítést is el kell hordozniuk.

Akik a munkahelyükön dolgoznak, más módon, de szintén hasonló helyzetbe kerülhetnek. Egy bizonyos idő elteltével meg kell, hogy lássál rajtuk a kollegák, vezetőik, hogy ők hívők. Éppen „másságuk” miatt. Nekik másmilyen az életvitelük. Az ő életük „hívóies”.

Bármilyen helyzetben éljük meg hétköznapijainkat, ott kell, hogy legyen bennünk: mit tehetnénk másokért? Jézus élete erről szólt. Ő mindenki felé a szeretetteljes, együttérző, bűnbocsátó, gyógyító lelkületet gyakorolta.

Igyekezzünk követni a jézusi példát! Nekünk lesz a legbátorítóbb érzés, ha a krisztusi szeretet visszasugárzik!

Segítsen minket ebben Jézus!

(Halász Sándorné)

TESTBEN TÁVOL...

Az Úr kegyelméből a szeptember hónapot egy ösztöndíj keretében külföldön töltöttem. Hogy ez hol volt? Feldkirchben, egy osztrák kisvárosban Lichtenstein mellett, amiről maguk az osztrákok így nyilatkoznak: földrajzilag Németországhoz tartozik, közigazgatásilag azért mégis csak Ausztria, a nyelv szempontjából pedig svájciul beszélnek, aminek a némethez csak annyi köze van, hogy hasonló a nyelvtan. Én a helyi kórházban gyakorlatoztam a bal-eseti sebészetben, de itt most inkább nem a száraz egészségügyről írok, hanem arról, ami valamennyiünkben közös.

Érkezésem után pár órával volt lehetőségem részt venni az első gyülekezeti alkalmon. Csupán két keresztyén gyülekezet van ebben a városban, én pedig a kisebb létszámút választottam, ahova ott létem alatt végig jártam. A testvérek nagy szeretettel fogadtak, nagyon nyitottak voltak felém.

Keddenként volt náluk házi csoportos alkalom, ahova szintén szívesen mentem. Itt Jakob levelét tanulmányoztuk, és az ott írt igeversek elkísértek a napi munkám során. Külön érdekesség volt, hogy maguk az istentiszteletek a kórház egyik erre kialakított termében kerültek megrendezésre, így közelebb lehettünk testileg is a betegekhez és elveszettekhez. Minden alkalommal imádkoztunk az ott dolgozókért és a betegekért, és az ottlétem során mindig volt olyan, aki újonnan érkezett a gyülekezetbe.

A pásztorral különösen jó kapcsolatba kerültem, sokat érdeklődött az otthoni gyülekezetem felől, és rengeteget investált belém. Megmutatta, hogy a keresztény életben nem lehet megspórolni a munkát. A mottója ez volt: írd ki! Ha találsz valamit a Bibliában Istenről, a szolgálatodról, az életedre vonatkozóan, az elhívásodról: írd ki! Jegyezd le, foglalkozz vele, tanulmányozd, imádkozz ezzel kapcsolatban! Nem lehet arra várni, hogy az ölnkbe pottyanjon a megszentelődés, sőt maga Jézus is munkára hívja el a benne hívőket. Mindennek a hallatán eléggé úgy éreztem, hogy most fején találta nálam a szöveget, mert egy ideje már leszoktam arról, hogy jegyzetet készítek istentiszteleten, bibliaolvasás vagy imádkozás mellett. Már egy egyetemi előadás során is lusta vagyok elővenni a tollat, papírt. Nem is tudom, mit várok, hogy csak úgy a fejembe szállnak a dolgok. Mert ha igen, akkor azok majd ki is szállnak onnan. Ennek hát változnia kell!

A pásztor ezen kívül többször áthívott a lakásukba vagy elvitt valahova, kétszer ténylegesen Németországba is. Istennek vagyok hálás, hogy messze a hazámtól sem kellett egyedül lennem, hanem adott mellem testvéreket, akikkel együtt imádkoztunk, együtt énekeltünk és együtt kerestük az Istent. Az Úrtól jövő törődésként éltem meg mindezt és még sok minden mást. Remélem, hogy én is tudtam valamit adni az ottani testvéreknek, és kölcsönösen egymás épülését segítettük elő. Az utolsó együttlétünk alkalmával egy dallal búcsú-

tam, amit magyarul, majd közösen németül énekeltünk el: „Istenem, nem értem hogyan létezhettem nélküled”...

Két témáról szeretnék még szólni, az imameghallgatásról és a misszióról. Kezdjük fordított sorrendben.

Lehetőségem volt hallani egy latin-amerikai keresztény kórházról, amit néhány éve építettek tisztán adományokból. A kapcsolat onnan van, hogy az itteni osztrák gyülekezet egyik tagja missziós ápolóként dolgozik ott Peruban. Nagyon érdekesnek tartottam ezt az egész kezdeményezést, és jó volt hallani a Quechua indiánok között végzett munkáról. A másik misszionárius, akivel megismerkedtem, nemrég tért vissza Törökországból a családjával. Ők egy este áthívtak vacsorára, ahol sok közös tapasztalatot tudtunk megosztani egymással, hiszen nemrég én is a muzulmán világ azon részén jártam. Mekkora szükség van ott keresztényekre és még inkább Jézus Krisztusra!

Az imameghallgatás kapcsán egy számomra aggodalommal és stresszel teli helyzetben adott megoldást az Úr. Ausztriai gyakorlatom után ugyanis egy németországi következett, ahol jelenleg is vagyok. Két héttel a váltás előtt még nem volt szállásom az új helyen, annak ellenére, hogy emberileg minden lehetséges opciót megpróbáltam. A gyülekezettel egy keddi házicsoport alkalmával imádkoztunk ezért, és a következő vasárnap kaptam egy lehetőséget: másfél órára az ottani munkahelyemtől, de legalább nem az utcán. A rá következő kedden beszámoltam a testvéreknek, hálát adtunk és ismét imádkoztunk. Azon a hétvégi vasárnapon pedig jött az újabb ajánlat: gyalog fél órára a munkahelyemtől egy szállás. Ezzel nagyon megörvendeztetett az Úr, és biztos vagyok benne, hogy az ő gondoskodása volt ez. Mindent együtt véve abban az időben öt hét alatt öt különböző helyen laktam, és azt hiszem, még nem értem az „ígéret földjére”. A jövő elé azonban hittel és reménnyel tekintek abban, aki erre elhívott bennünket. Az Úr kegyelmét kívánom a testvéreknek! *(Széll László)*

Öröm és szomorúság

Egy elhatározás: hárman elindultunk Budakeszire, ami nem kis feladat sok éve használt lábainknak, de a vágy és a szeretet adott erőt.

Maricát – Hering nénit – igen szomorú állapotban találtuk, de végül felvidult. Ét-vágya, emlékezete csodálatos módon rövid időn belül megjavult. A beszélgetés folyamán vissza-visszatért kérdéseivel a gyülekezetre, visszaemlékezve az ott eltöltött boldog éveire, hiszen ő már tudja, hogy oda vissza nem tér.

Mi is sokat gondolunk az oldalpadon ülő, húséges Maricára, aki minden alkalmat megragadott, hogy a vasárnapokat a gyülekezetben tölthesse.

Már nem volt fiatal, amikor megismerte az Urat, akit Megváltójául elfogadott. 63 éves korában öltötte fel a fehér ruhát, hogy bemerítkezzen. Húséget fogadott Istennek, akit a mai napig – s tudom, élete utolsó sóhajáig – imád, és vágyik Hozzá az örök házába.

Hálatelt szívvel jöttünk el, hogy ilyen állapotban találhattuk. Sajnos nem volt tartós ez az állapota, az ereje fogytán.

Hordozzuk imádságban és szeretetben a többi beteg és idős testvérrel együtt, hogy a szenvedésben ne legyenek egyedül.

(A LÁTÓGATÓK)

Tégy jót!

Egy délelőtti istentisztelet fő témája volt: „Tégy jót!”

Nem hagyott nyugodni a gondolat, kire vonatkozik ez a felszólítás: neked? Nekem? Mindannyiunknak!

Mikor, s kivel tehetünk jót, ez nem lehet kérdés. Alkalom van bőven. „Éheztem és ennem adtatok, beteg voltam és meglátogattatok...” – olvassuk az igében Jézus

szavait. Vajon megtaláljuk, felismerjük a szükségét, s ha igen, mennyire segítünk megoldást keresni?

Van a gyülekezetünkben – úgymond – szolgáló csoport. De ez nem megfelelő meghatározás, hiszen nincs mindenkinek fizikai ereje a tevékeny szolgálatra, de van ereje az imára, jó szóra, szeretetre.

Úgy érzem, nagyon fontos a betegek, idősek meglátogatása akár lakásukban, de főleg a kórházban. Sokszor többet kapunk (kapok), mint adunk. Viszünk testi-lelki eledelt, de kapunk hálából szerető simogatást, megható könnyeket. Mit is érzünk akkor? Boldogságot, hálát Isten iránt, aki belénk táplálta a szolgálat örömét.

Nézz körül testvérem, ki az, aki már régóta hiányzik körünkből! Keresd fel, mondd el, hogy üres a helye a gyülekezetben, hogy várjuk közénk és várja őt az igei üzenet, az igehirdetés, a lelki felüdülés. „... szegény voltam és felruháztatok”. Ruházd fel bátorítással, szeretettel elmaradt testvéreinket. Ez igen fontos szolgálat.

Visszaemlékszem Cselei Erzsikénél tett látogatásaim egyikére, amikor azt mondta: „szeretem, ha sokáig itt vagy, mert tudunk beszélgetni” – én pedig tudtam hallgatni olykor egy órát is. Néha a csendes meghallgatás is szolgálat.

Jó, ha jelezzük egymásnak, ha szükség van „munkára”, jön egy-egy telefon Ágitól, Mancikától: menni kell, tenni kell. Jövök. Hálás vagyok Istennek, hogy idős korom ellenére ad erőt menni, ahová kell és tenni amit tudok.

Az elején említett istentiszteletet úgy fejezte be Katona testvér: „a világ olyan, amilyen. Én teszem a jót.”

Kérem az Urat, adjon további erőt, hogy a nekem szánt feladatot teljesítem és valamennyi szolgáló testvéremnek is adjon fizikai és lelki erőt a munkához.

Az istentisztelet záró éneke keményen szólt hozzám: „Adj számot óh sáfár, így szól az Úr tenéked, mert tudni szeretné, hogy munkádat hogy végzed.”

(Máté Vincéné)

Ima

Egy éjjel az édesapa meghallotta, hogy a fia imádkozik: "Édes Istenem, add, hogy olyan ember legyek, mint amilyen az édesapám!"

Mikor az édesapa ezt meghallotta, egy könnyesebb csordult le az arcán, és így kezdett el imádkozni: "Jó Uram, add, hogy olyan ember legyek, mint amilyennek a fiam lát engem..."

(Testvérek c. gyülekezeti újság, 2014.10. szám)

A nagy titok

Úgy járni életünket, hogy ne kopjunk el. Erre az olyan ember képes, aki nem az embereket és a tényeket listázza fel, hanem minden élményét önmagára vetíti vissza, és a dolgok végső okát Istennel való belső kapcsolatában keresi.

Aki saját megtisztulásán munkálkodik, attól senki sem rabolhatja el eszméit. A jószág és igazság eszméjének hatalmát belső világában éli át. Ha úgy látja is, hogy túl kevés az, amit ebből kifelé tud árasztani, mégis tudja, hogy hatása attól függ, mennyire tiszta szívében. Az eredmény talán még nem mutatkozik, vagy rejtve marad a szeme előtt.

Ez nem baj, ahol erő van, az hat is. A nap egyetlen sugara sem vész kárba, de a növények, miközben rájuk árad a napsugár, idő kell a sarjadáshoz, és aki vet, nem mindig éri meg az aratást. Minden értékes hatás a hit táplálta cselekedetektől származik...

Soha nem szabad eltompulnunk. Akkor járunk az igazságban, ha a konfliktusokat egyre mélyebben éljük át – és egyre gyermekibb hittel fogadjuk.

(Albert Schweitzer)

Közös élmények

A valódi közösség jóval több a „gyülekezetbe járásnál”. Azt jelenti, hogy együtt éljük meg az életet. Hozzá tartozik az önzetlen szeretet, az őszinte beszélgetés, a kézzelfogható segítség, az áldozatkész adakozás, az együtt érző vigasztalás az összes újszövetségi parancs amelyben az "egymást" szó szerepel. (Az "egymást" szót több mint ötvenszer említi az Újszövetség).

Krisztus Teste az emberi testhez hasonlóan sok kis sejtből áll. A sejtek az élet hordozói a biológiában és a Krisztus Testében egyaránt. Ezért fontos minden hívőnek, hogy tagja legyen valamilyen kisebb csoportnak a gyülekezeten belül: akár szolgáló csoportnak (Énekkar, beteglátogatók, szociális munkások, stb.) vagy valamelyik bibliatanulmányozó (MKBK) csoport.

A kapcsolatokhoz idő kell, csak úgy alakulhat ki valódi közösség, ha tagjai rendszeresen és gyakran találkoznak.

A bibliai közösség kilenc jellemzője:

1. Őszintén beszélünk érzéseinkről (őszinteség);
2. Biztatjuk egymást (kölcönösség);
3. Támogatjuk egymást (együttérzés);
4. Megbocsájtunk egymásnak (irgalom);
5. Szeretettel ragaszkodunk az igazsághoz (egyenesség);
6. Elismerjük gyengeségeinket (alázat);
7. Tiszteletben tartjuk a különbségeket (udvariasság);
8. Nem pletykálunk (Megbízhatóság);
9. Fontosnak tartjuk a közösség/csoport találkozóit (rendszeresség)

A fenti kilenc jellemzőt végigsorolva nyilvánvaló, miért olyan ritka jelenség a valódi közösség. Hiszen önközpontunságunkról, függetlenségünkéről kell lemondanunk annak érdekében, hogy egymásra tudjunk támaszkodni.

(Részlet Rick Warren: Céltudatos élet)

Határaink – Mire mondjunk igent és mire nemet?

Henry Cloud és John Townsend könyve olyan témával foglalkozik, mely ebben a felgyorsult világban is igen fontos. Mégpedig azzal a témával foglalkozik, hogy mire mondjunk igent és mire nemet. Számomra sokat jelentett a könyv őszinte hangvétele, s az, a szemlélet, hogy az ember ne a körülményei és mások elvárásainak sodrásában éljen. A könyvet átítatja a biblikusság és az, hogy mindannyian felelősek vagyunk azért, hogy a saját sorunkat alakítsuk. A könyv praktikus tanácsokat ad arra is, hogy az ember ne érezzen büntudatot amiatt, ha valakinek nemet mond. Abban is segít, hogy a különféle helyzetekben, családi, baráti, munkahelyi kapcsolatokban megjelenő nyomásgyakorlásnak, büntudatkeltésnek, vagy manipulációnak miként állhat ellen az ember. Továbbá segíti a határok megfelelő felállítását, miközben az olvasó mind önmagát mind pedig embertársait egyre jobban krisztusi módon szereti.

A könyvet olyan embereknek ajánlom, akik küzdöttek már azzal, hogy nemet vagy igent mondjanak valamire. A könyvet olyan embereknek ajánlom, akik szabadon és tudatosan szeretnék élni a saját életüket, miközben a környezetükben élőkhez szeretettel viszonyulnak.

G O N D O L A T O K

„Istené a hullám és a szél, de a vitorla és a kormány, amellyel a kikötőt elérhetitek, a tiétek.” (Gorch Fock)

„Egyedülálló hangszer vagy Isten kezében. Engedd, hogy a Lélek által megszólaljon benned az üzenet, melyet rajtad keresztül szeretne közölni az Úr.” (Simon András)

„Isten sosem hagy el! Akkor van csak igazán veled, amikor kételkedni kezdesz benne.” (A.O.Esther)

„Mindenki lehet nagy ember... mert bárki képes másokat szolgálni. A szolgálathoz nem kell egyetemi végzettség. Nem kell hozzá egyeztetni az alanyt az állítmánnyal. Csak hálatelt szív kell hozzá, szeretettől áthatott lélek.” (Martin Luther King)

„Nagy dolgokat tenni nem tudunk, csak kicsiket, nagy szeretettel.” (Teréz anya)

F A K A N Á L

Csirkés csusza

Hozzávalók: 40 dkg csuszatészta, só, bors, 60 dkg csirkemell, 6 dkg vaj, 25 dkg trapista sajt (a fele füstölt is lehet), 3 dl tejföl, petrezselyem

Elkészítése: A tésztát enyhén sós vízben kifőzzük. A csirkemellet kockákra vágjuk, megsózzuk és megborsozzuk. A húst a vajon pirosra sütjük. A sajtot lereszeljük, majd a tejjel, petrezselyemmel és a hússal együtt a tésztával összekeverjük, és azt a vajat is belecsorgatjuk, amiben a hús sült. Egy tűzálló tálat kivajazunk és beleöntjük a tésztaegyveleget, tetejére még reszelt sajtot szórunk. Előmelegített sütőben 180 C fokon 25-30 percig sütjük. Bármilyen salátával finom.

Brokkolis csirkemell

Hozzávalók: 500 g csirkemell filé, 500 g brokkoli, 200 ml tejszín, 150 g reszelt sajt, 1 tojás, 100 g mozzarella, só, őrölt fekete bors, oregánó, fűszerkeverék (csirke), olaj, vaj

Elkészítés: A csirkemell-filét vékony csíkokra vágjuk. Megízésítjük sóval, őrölt fekete borsal, fűszerkeverékkel. Kevés olajon megsütjük. A brokkolit forró vízben 3 percen át forraljuk, majd leszűrjük. Egy tűzálló tálat enyhén kikenünk vajjal, majd a forró csirkefalatokat beleöntjük. Ráhalmoz-

zuk a leszűrt brokkoli fejeket, megszórjuk reszelt sajttal. A tejszínt és a tojást összekeverjük, megízésítjük sóval, őrölt fekete borssal és ráöntjük a brokkolira. A mozzarella felszeleteljük és rárajuk a tejére. Megszórjuk oregánóval, és előmelegített sütőben kb. 30 perc alatt megsütjük.

HUMOR

- Jean, miért csak a bal papucsomat készítette ki az ágyam elé?
- Mert mostanában mindig bal lábbal kel fel, uram.

- Jean, vegyen elő két ruhaakasztót a szekrényből, kirándulni megyünk!
- Minek ahhoz akasztó, uram?
- Fogással akarok felmenni a Szabadság-hegyre.

- Jean, menjen ki az utcára, és kérje el a sarki rendőrtől a bilincset!
- Miért, uram?
- Elkezdtem egy könyvet olvasni, és lebilincselő élményre vágyom.

- Jean, maga szerint élnek élőlények azon a csillagon?
- Bizonyára uram, hiszen kivilágították.

Jean és gazdája zenét hallgatnak. Az úr megkérdezi:

- Jean, maga szerint milyen a szám?
- Kissé maszatos, uram.

- Jean, meglocsolta már a kinti kaktuszokat?- Nem uram. Esik az eső.
- Hát akkor vigyen magával esernyőt.

- Jean, az évnek melyik hónapjában van 28 nap?
- Annyi mindegyikben van, uram!

- Jean, elég a pénzünk hó végéig?
- Csak ha meggyújtom, uram.

- Jean, mi ez a csikorgás a fürdőszobában?
- A mosópor fékezett habzású, uram!

Kiemelt alkalmaink

11. 9.	17.00	Pengetős zenekar szolgálata Énekkar: Jótékonysági koncert a
11. 16.	16.00	Gyulai református templomban
11. 23.	17.00	Bemerítési Istentisztelet ADVENT I.
11. 30.	17.00	Ifjúság szolgálata
12. 7.	17.00	ADVENT II. ADVENT III. Központi Énekkar és In Medias
12. 14.	17.00	Brass Quintet koncert
12. 21.	15.00	Nyugdíjasok Karácsonyi ünnepe
12. 24.	10.00	KARÁCSONYI ISTENTISZTELET
	17.00	KARÁCSONYI ISTENTISZTELET
12. 25.	10.00	GYERMEKEK KARÁCSONYA
12. 31.	18.00	Óévi Istentisztelet
	20.00	Szilveszteri gyülekezeti est
1. 1.	10.00	Újévi Istentisztelet

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30 tól imaóra)

Ifjúság bibliaóra:
pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Előljárási megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,
Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgy.hu